

FRANCESC ANDREU FEMENIAS

1860-1929

Neix a Maó a les deu del vespre del dia 11 de gener de 1860, i és batiat a la Parròquia de Santa Maria amb els noms de Francesc Nicolau. És fill de Francesc Andreu, confiter, i Margarita Femenías. Els avis paterns, Francisco Andreu i Joana Carreras; els materns, Francisco Femenías i Catalina Cardona.¹

Orfe de mare, des dels deu dies del naixement, viu amb la família paterna, de forma patriarcal, al voltant d'un pròsper establiment de confiteria. A la casa dels avis materns, armadors i mestres d'aixa, respira un ambient mariner que influirà en el seu amor per la mar i la navegació.

De formació autodidacta no resta temps a l'estudi i s'esforça contínuament per superar-se. El seu caràcter generós i extravertit, el fan preocupar-se sempre per millorar les condicions de vida de la comunitat que el rodeja.

De l'ofici de confiter surt la primera experiència professional destinada a renovar el món apícola. Andreu estudia els nous sistemes mobilistes que s'apliquen a l'estranger i decideix realitzar la seva pròpia experiència. Consolidada aquesta, empren una campanya de difusió del sistema i dels èxits obtinguts, ja que la intenció és que tothom pugui aprofitar els seus coneixements. Publica una guia d'apicultura, on explica les seves experiències i recomanacions per muntar un abellar; munta un magatzem d'estris d'apicultura per ajudar als aficionats i dóna classes teòriques i pràctiques, i els convida a visitar els seus abellars de Santa Maria i Sa Canova. La premsa nacional i estrangera es fa ressó del seus èxits, i els seus productes obtenen els màxims guardons a les exposicions de Barcelona, París i Londres

Però la vertadera revolució l'aconsegueix amb la introducció de l'electricitat a Maó l'any 1892, molts anys abans que aquest esdeveniment fos una realitat per a la majoria dels pobles. Defensor a ultrança d'aquest sistema, li costarà anys de lluita, però aconseguirà implantar-se i convertir la ciutat de Maó en pionera, a Balears, de la il·luminació pública per electricitat, i la seva societat, "La Eléctrica Mahonesa", en capdavantera d'aquest tipus d'indústria.

Al llarg de la seva vida, es mou en el món inquiet i intel·lectual de l'època, i com a home pràctic i emprenedor participa a molts projectes col·lectius i de progrés que s'originen a la ciutat de Maó. Intervé en la indústria de l'automoció i de la telefonia a l'illa, i, en general en qualsevol acte novetós que signifiqui avantguarda i progrés. Des de molt jove, sap utilitzar la premsa com a mitjà de comunicació i d'expressió de les seves inquietuds, l'any 1881 és membre fundador del periòdic *El Liberal* i el 1891 funda *El Adelanto*, publicat a Sant Lluís.

Mor a Maó el 29 de març de 1929. En commemorar els cent anys de la introducció de l'electricitat a Maó, l'Ajuntament, en sessió 29 de juliol de 1993, el nomena Menorquí Il·lustre.²

¹ Llibre de naixements de 1860, núm.30. AHM

² Llibre d'Actes de Ple de 1993. AMM